

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παύσαυκην.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δρχμας 16.
Πρόκληρωτά καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδομῆσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Στρατός, νεολαία καὶ ἐπιρροαί.

Μ' ὄλον ὅτι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐν Βερολίῳ Συνδιασκέψεως εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέχρι σήμερον, οὐδὲν προέκυψε σαφές καὶ ὠρισμένον περὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος, οὐχ' ἦττον ἐν τούτῳ τὸ μεταξὺ τῆς θέσεως αὐτοῦ διεφορήθη ἀποχωρῶντως, ἕκ τε τῶν ἐπισημῶν δηλώσεων τῶν ἀνακτοβουλῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν συζητήσεων τῶν ἡμιεπισημῶν ὁργάνων τοῦ σοβαροῦ αὐτῆς τύπου, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης ὅλων τῶν παρεντιθεμένων εἰς τὴν λύσιν ταύτην δυσχερῶν περιστάσεων. Ἐπ' ὅψει ἔχοντες σήμερον πάντα ταῦτα, δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν ὅσον οἶον τε σαφῶς τὴν θέσιν τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐν τῇ λύσει τοῦ ἐκπεσέντος ἐξ ἡμετέρου ζητήματος καὶ νὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῶν προτέρων ποία θέσις ἐπιφυλάσσεται αὐτῇ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐνεργείας, πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐν Βερολίῳ ἀποφασισθέντων.

Ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφασισθέντων ἐν Βερολίῳ, εἶναι σχεδὸν ἀναμφισβήτητον· τοῦτο δὲ ὑπαγορεύεται οὐ μόνον ἐκ πολλῶν λόγων ἐγκειμένων ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς καὶ ταῖς προφυλάξεσι τῆς φιλοπόπου διπλωματίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀξιοπροσέπειας τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἦθελε δεῖξῃ ἡ πατρίς ἡμῶν, ἐν τῇ ἀφειρητῆ ἀκόμῃ τοῦ νέου σταδίου ὅπερ ἀνοίγεται αὐτῇ ἡδῆ, ὅτι ἀμειβομένη διατελεῖ τῶν προσόντων ἐκείνων εἰς τὸ ἀπέβλεψεν ἡ Εὐρώπη ἐξασφαλίσασα τὴν κραταιώσιν τῆς, ἐὰν ἐδεικνύτο ἀνίκανος νὰ καταβάλλῃ τὰ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐπιδικασθεισῶν αὐτῇ ἐπαρχιῶν ἐμπόδια καὶ χρεῖαν εἶχε πρὸς τοῦτο τῆς ἀμέσου συνδρομῆς ἀλλοτρίων δυνάμεων.

Ἀλλὰ ποία τινὰ θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἐμπόδια ταῦτα καὶ κατὰ τίνων ἐχθρῶν στοιχείων ἔχει νὰ παλαίσῃ ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ πρὸς κατάληψιν τῶν χωρῶν ἐκείνων ἐνεργείᾳ τῆς; Ἀναμφισβότως οὐχὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν ὡς Κράτος καὶ ἐχθρὴν δύναμιν κεκηρυγμένην· τοῦτο σήμερον οὐδεὶς ὑποστηρίζει· ἀλλὰ περὶ τὴν κατάληψιν ὅθεν τῆς ἐπιδικασθεισῆς χώρας δυσχεραίνει θέλουσι προκύψει ἐκ φυλῆς διαμενῶς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν διακειμένης, ἐκ φυλῆς ῥαδιοργανωμένης καὶ ὑποδοθησασμένης λάθρα ἐν τῇ ἀντιστάσει ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας. Ἡ Πύλη βεβαίως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν θὰ ἔγκαταλείπῃ τὸ σύστημα τῆς ἐμμέσου ἀντιστάσεως, οὐδὲ χάριν ἡμῶν θὰ λησμονήσῃ αὐτήν. Πρὸς ἀσυντάκτους ὅθεν φυλετικούς πόθους ἔχομεν νὰ παλαίσωμεν, ἐκτελοῦντες τὸ Εὐρωπαϊκὸν βούλευμα, καὶ ἀνοργανώτους δυνάμεις καλοῦμεθα νὰ ἐκκαθίσταμεν, ἵνα στήσωμεν τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ἐλευθερίας ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐκείναις χώραις. Ἡμεῖς δὲ θ' ἀγωνισθῶμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τούτων στοιχείων, ὡς Κράτος συντεταγμένον, ἔχον τακτικὸν πόρους, ἐνιαίαν τὴν διοίκησιν καὶ τὸ πάντων πολυτιμώτερον, τὴν εὐρωπαϊκὴν κύρωσιν τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν.

Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ ἀγὼν ἡμῶν δὲν ἀποβαίνει ὀλιγώτερον δυσχερὴς καὶ κρίσιμος· τούναντιον μάλιστα διὰ τὴν ἀνισότητά τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων, ἀνυπολογίστους ἐξῆς δεινάς συνεπειάς διὰ

τὸν ἰσχυρότερον, ἐὰν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν τραπῇ ἡ ἐκβασίς τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τούτου. Καὶ ἰσχυρότερον στοιχεῖον ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ, ἔσται ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἀποτυχία ἐν τοῖς μικροῖς ἐγχειρήμασιν μαρτυρεῖ ἀνικανότητα τελείαν καὶ ἀπελπίζει καὶ τοὺς μᾶλλον εὐέλπιδας. Ἄν ἡ πατρίς ἡμῶν περιεργαμένη εἰς πόλεμον κεκηρυγμένον πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἐξήρχετο αὐτοῦ ἡττημένη, ἴσως καὶ μετὰ τὴν ἦταν αὐτῆς διεστῆσι ἀρκετὸν γόητρον καὶ συνεκέντρωνεν εἰς ἐαυτὴν πολλὰς ἀκόμῃ ἐλπίδας· ἀν ὅμως ἐν ἀγῶνι οἷος ἐστὶν ὁ μέλλον ἡμῶν ἀγῶν, ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ἀπεκάλυπτεν ἀδυναμίας ὀργανικῆς καὶ ἀσυνταξίαν περὶ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, ἡ ἡθικὴ αὐτῆς ἦτα ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτὴν ὀλεθριωτάτη, διότι ἐν αὐτῇ ἤθελεν ἀπωλεσθῆν πᾶν γόητρον παρὰ τῇ Εὐρώπῃ, ἤθελε κλεισθῆν τὸ μέλλον αὐτῆς καὶ καταδειχθῆν ἐαυτὴν ἀνίκανον νὰ ἐπιτελέσῃ, ἐν τε τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι, ἀποστολὴν τινὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, εἴτε ὡς ἐκπολιτιστικὸν στοιχεῖον, εἴτε ὡς ὄργανον τῶν βουλευμάτων τῶν ὁσῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὀλύμπου.

Ἴνα ὅθεν ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ἐν τῇ μελλούσῃ πάλῃ, ἦτις ἔσται τὸ πρῶτον δοκιμαστήριον τῆς ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτῆς ἰσχύος, ἀναδειχθῇ ἀξία τοῦ προορισμοῦ τῆς, τῶν ἐλπίδων τῆς Εὐρώπης καὶ θεμελιώσῃ ἀγαθὰ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐλπίδας, πρέπει νὰ διεξέλθῃ αὐτὴν ὅσον οἶον τε λογιζομένης καὶ ἐπιτυχῆς, ν' ἀναπτύξῃ δὲ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἔμφυτα τοῦ ἔθνους καὶ τὴν δημιουργικὴν αὐτοῦ δύναμιν· πρὸ παντὸς δὲ νὰ ἐμποιήσῃ τὴν ἰδέαν τῶν δυνάμεων τῆς εἰς τὰ ἀνυπότακτα στοιχεῖα τοῦ τόπου καὶ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν παρουσίαν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῆς χώρας ἐκείνης. Ἐπαναλαμβάνομεν, ἐὰν μὴ κατορθώσῃ τοῦτο ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ μετὰ στερεῆς ἐνεργείας, ἀπώλεσε τὸ πᾶν, ἐν τῇ μάλιστα στιγμῇ πιστεύει ὅτι τὸ πᾶν ἐκέρδισε.

Τίνων ἔχει χρεῖαν ἡ Ἑλλάς ἵνα ἀναδειχθῇ τοιαύτη, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εἴπῃ τις· δεῖται ἱκανῆς ὕλικῆς ἰσχύος, ἀφθόνων χρηματικῶν πόρων, στρατηγικοῦ πνεύματος καὶ διευθύνσεως τῆς ἐνεργείας συνετῆς, πρὸ παντὸς ὅμως τοῦ πρώτου, τῆς ἱκανῆς ὕλικῆς ἰσχύος, ἧς ἀνευ ἀδρόξος ἔσται ὁ ἀγὼν ἡμῶν. Καὶ περὶ τῶν ἄλλων μὲν ἐφοδίων τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἡ ἰθὺνοσα τὰς τύχας τοῦ ἔθνους Κυβέρνησις, συνασθασμένη βεβαίως τὴν ἐπιταρῆνουσαν αὐτὴν εὐθύνην, θέλει βεβαίως προνοήσει ἐπαρκῶς, πρὸς κατάρτισιν ὅμως ἐθνικῆς δυνάμεως, ἱκανῆς ὡς ἐρέθη ν' ἀντιταχθῇ τελεσφόρως κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνων στοιχείων, ἅτινα θὰ ἀμφισβητήσωσι τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐν ταῖς ἐκχωρηθείσαις ἐπαρχίαις κατὰ τὴν κατάληψιν αὐτῶν, οἱ πολῖται πρωτίστως ἔχουσι καθήκον νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν κατάρτισιν αὐτῆς, συμβάλλοντες ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κεφάλαιον.

Ἡ πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσις τῶν πολιτῶν ἐστὶ σαφῶς διαγεγραμμένη ἐκ τοῦ Νόμου. Ἐὰν οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατεύσιν προσέλθωσι πάντες ὑπὸ τὰς σημαίας, μετὰ ἐνθουσιασμοῦ ἀναλόγου τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν, ἡ ἐθνικὴ ὑπόθεσις θέλει

εὐφραδῆ, καὶ ἡ πατρίς ἡμῶν θὰ ἀρξῆται νέου σταδίου ἐν τῷ ἐθνικῷ αὐτῆς βίῳ ὑπὸ οὐρανὸς ἀρίστον· ἀν δὲ τούναντιον οἱ πολῖται παραγνωρίζοντες τὴν ὑψίστην σημασίαν τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, κωφεύσωσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς φωνῆς τῆς πατρίδος, ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ταύτῃ στιγμῇ, ἡ καταδίκη τῆς Ἑλλάδος ἔσται ἀναπόδραστος καὶ ἀτιμωτική.

Πλὴν εὐτυχῶς οὐδενὸς Ἑλληνοῦ τὴν καρδίαν συνέχει τοιοῦτος φόβος, οὐδ' ἡ τοιαύτη ὑπόνοια δικαιολογεῖται κατὰ τινα τρόπον ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβανόντων, ἀφ' ἧς οἱ νέοι τῆς πατρίδος καλοῦνται καὶ προσέρχονται ὑπὸ τὰς σημαίας. Αἱ τάξεις τοῦ στρατοῦ ἡμῶν συμπυκνούνται ὁσμῆραι πλείοτερον ὑπὸ νέων πεποτισμένων ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ καθήκοντος· ἐν ὅσῳ δὲ τοῦτο ζῆ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν νεαρῶν ἡμῶν στρατιωτῶν ἀκμαῖον καὶ ἀσβεστον, ἡ ἐλπίς προσεχοῦς ἐπιτυχίας καὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος εἶναι βεβαία. Ἐν βραχέῃ χρονικῷ διαστήματι, ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ φιλοπατρία θὰ ἐπιτελέσωσι βεβαίως ἔργον ὅπερ ἡμέλησε καὶ κατέστησε δυσχερέστατον ἡ Κυβερνητικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπρονοησία ἀπὸ πολλῶν ἔτων. Εἰς ὥραϊον, τῇ ἀληθείᾳ, ἔργον καλοῦνται οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ μεταγενέστεροι θὰ ζηλεύσωσι τὴν τύχην τῶν.

Ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἐξεδηλώθη ἐμφανῶς καὶ ἐξ ὅλων τῶν τάξεων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὁ ἄγχιος ἐκεῖνος ἐνθουσιασμός, ὅστις γεννᾶται ἐν τοῖς στήθεσι τῶν λαῶν εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς πληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων, καὶ ἀν πάντες οἱ καλούμενοι εἰς τὰς σημαίας δὲν σπεύδουσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς ἐνθέου ἐκείνης ἀπαρνήσεως, ἧτις ἐμπνέει τὰ γενναῖα ἔργα ἐν τοῖς κρισίμοις περιστάσεσι τοῦ βίου τῶν λαῶν, τοῦτο ἀποδύττον, οὐχὶ εἰς ἔλλειψιν πατριωτισμοῦ, ἢ συναρτήσεως τῶν ἐπιβαλλομένων ἡμῖν ἡδῆ ὑπερτάτων καθήκοντων, ἀλλ' εἰς πολλὰ πικρὰ τοῦ παρελθόντος διδάγματα, καὶ εἰς πολλὰς παρελθούσας πλάνας, αἰτίαι ἰσχυραὶ ὅπως βεβαίως βάλλωσι ρίζας εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνοῦ ἢ ἀπογοήτευσιν καὶ ἡ νύκην.

Πλὴν ἐπέστη ὁ χρόνος καθ' ὃν πρέπει ν' ἀποσεισώμεν ἐκ τῆς ψυχῆς μας τὰ ἄχθη ταῦτα καὶ ἀναβαπτίζόμενα ἐν τῇ ἱερᾷ κολυμβήτρῃ τοῦ 1821, ἀναδειχθῶμεν ἀξιοὶ τῶν πατέρων μας. Ἐν τῇ εὐγενεῖ δὲ ταύτῃ σταδιοδρομία πρῶτον εὐρείαι νὰ ἀναδειχθῇ μετὰ τῶν πρώτων ἢ κατὰ τῆς πατρίδος, ἡ νεολαία τῶν σχολείων, ἡ πεποτισμένη τὰ νάματα τῆς προγονικῆς σοφίας καὶ ἐυκλείας, γενομένη ὑπόδειγμα καὶ ὁδηγὸς τοῖς ἀπλουστεροῖς μετὰ τῶν ἡμῶν. Τί τὰ θέλετε, ὦ νέοι, τὰ εἰκοσάσας ἔτη, τὸν θησαυρὸν τοῦτον τὸν ἀνεκτίμητον, ἐὰν ἡ καρδία σας δὲν πάλλῃ σφοδρῶς εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι καλεῖσθε νὰ προσάψητε τὴν πατρίδα καὶ ἀναδειχθῆτε αὐτὴν ὥραϊαν καὶ ἐνδοξον; Τί θέλετε τὴν νεότητά, τὴν γόησσαν ταύτην τοῦ βίου, δταν ὑπολογίζετε ὡς τραπέζιται καὶ σκέπτεσθε ὡς τοκογλύφοι; Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ἐπισκοτήσητε τὴν θελκτικὴν ταύτην αὐγὴν τῆς ζωῆς σας διὰ τῶν νεφῶν τοῦ γήρως, οὐδ' ἀρμόζει ὑμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν τῆς πολιᾶς φρονήσεως ἡ προὑπολογίζουσα σκέ-

ψις. Μέν, ὡ νέοι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐνθουσιάζετε σήμερον, ἥποταν εὐγενεῖς ἀνοίγονται πρὸ ἡμῶν ἀγῶνες, πρὸς τί ἀναλώματα τοὺς πρώτους μόχθους τοῦ βίου σας εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀθανάτων συγγραμμάτων τῶν ὑμετέρων προγόνων, καὶ ἐκστηθίσατε καὶ οἷον ἀριστος ἀμύνοσθαι περὶ πατρὸς, καὶ ἐσχολιάσατε τὸ ἄμπρός τε πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἢ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι—καὶ ποιεῖν ἂν κελύη καὶ πάσχειν, ἐάν τε προστάτη παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύπτεσθαι ἐάν τε δεῖσθαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέον ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχ ὑπεικτέον οὐδὲ ἀναχωρητέον οὐδὲ ληπτέον τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἂν κελύη ἢ πόλις καὶ ἢ πατρίς; Ἐάν δὲν συγκινεῖ τὴν καρδίαν σας μέχρι μυχαιτάτων ἢ ἀνάμνησις τοῦ ὄρκου ἐκείνου τῶν ἐφύθων τῶν προγόνων, ὃν μετὰ τῆς πρώτης προσευχῆς ἐν τοῖς βάθροις τοῦ σχολείου ἀπεμνημονεύσατε, ἀμυνῶ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ἐσίων . . . τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάττω παραδώσω, πλεῖω δὲ καὶ ἀρίω ὅσος ἂν παραδέξομαι . . . ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμῶ . . . πρὸς τί τότε τὰ γράμματα καὶ τὰ κεμήλια τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος, ἢ πολυτίμος αὕτη κληροδοσία; Μόνον ἐξ αὐτῆς συνεκομίσατε λεξίδια κενὰ καὶ γραμματολογικούς κανόνες ἀνουσίους; Ἄλλ' ἄχι εἰς μάτην ἢ ἀρχαιοῦς δὲν ἐκληροδοτήσεν ἡμῖν ἐν ἀθανάτοις συγγραμμάσι τὸ πνεῦμα τῆς οὐδ' οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος εἰς μάτην ἐπέκυψαν εἰς τὴν σπουδὴν αὐτῶν. Πρῶτοι εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς πατρίδος προσέρχονται καθ' ἑκάστην οἱ λόγιοι τῶν νέων, ἢ τῶν σχολείων νεολαῖα; ἢ πεποτισμένη τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας τὰ διαυγῆ νάματα, γενουμένη ὑποδειγμα καὶ ὁδηγὸς τῶν ἀπλουστέρων ἐν τῷ καλῷ σταδίῳ. Οἱ ὑπὸ τοιοῦτου ἐμφορούμενοι πνεύματος νεαροὶ συμπολιταί, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην οὔτε τῶν παρορησέων ἡμῶν οὔτε τῶν ἐπαίνων.

Μετὰ λύπης ἐντούτοις παρατηροῦμεν τὴν ἀπουσίαν τῆς παροτρύνσεως ταύτης ἐν ταῖς ἄλλαις τάξεσι τῶν παιδιῶν, ἐν αἷς πολλὰ τοῦ παρελθόντος ἀμαρτήματα ἐπέβαλον τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν μαρσαμὸν καὶ χρεῖαν εἶχον ἢ ἀναγνώσασιν. Ἐννοοῦμεν ἅτι πάσα παροτρύνσις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπεράτου καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἴσιν, ἐλλείπει ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀπλουστέρων, καὶ ἐκ τοῦ χωρικοῦ πληθουςμοῦ. Καὶ ἐντούτοις ἢ παροτρύνσις αὕτη, διὰ πολλοὺς λόγους, ἦτο ἀναγκαῖα καὶ εἰς ὠρισμένα πρόσωπα, ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν θέσεως ἐπεβάλλετο αὕτη.

Συνεχόμενοι, ἔχοντες δημοσιογραφούντες τὴν παρρησίαν, δὲν θὰ διατάσωμεν νὰ εἰπώμεν, σήμερον μάλιστα, ὅποταν εἰς πάντας ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικώτερα ἢ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οἱ παρ' ἡμῖν ἐξασκούμενοι ἐν ἐκείνῳ, δὲν ἐπιτελοῦσιν ἴδια καθήκοντα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐπιβάλλονται αὐταῖς, ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως τῆς πατρίδος καὶ τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν. Δὲν εἶδαμεν εἰσὶ ἐξασκούμενην τὴν περιλάλητον αὐτῶν ἐπιρροήν, εἰς εὐδῶσιν τοῦ ακροῦ ὃν σήμερον ἢ πατρίς ἐπιδιώκει καὶ ὅστις ἐστὶν ἢ σύμπληξις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἐν ὀργανωμένῳ στρατῷ. Δὲν εἶδαμεν, δηλονότι οὐδένα τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων πατριωτῶν καλοῦντα παρ' ἑαυτῶν τοὺς ἐκ τῶν φίλων τοῦ στρατευσίμου, ἢ μεταβαίνοντα παρ' αὐτοῖς καὶ παροτρύνοντα αὐτοὺς νὰ προσέλθωσι προθύμως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἐνθουσιάζοντα καὶ διαφωτίζοντα αὐτοὺς περὶ τῆς θέσεως τῆς πατρίδος. Οὐδεὶς περιῆλθε πρὸς τοῦτο τὴν ἐπαρχίαν του, ἀπόστολος τῆς ιδέας ἥτις συγκινεῖ σήμερον μέχρι τῶν μυχαιτάτων τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ οὐδεὶς ὁδήγησεν εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα, ἕνα μόνον στρατεύσιμον! Καὶ ἐντούτοις, διὰ τοῦ ἔτους περιέρ-

χονται τὰ χωρία καὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς καλύβας πρὸς ἄγρην ψήφων πόσοι δὲ μόχοι καὶ πόσοι ἀγῶνες καὶ μικροραδιουργίαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐξὸς προσηλύτου τοῦ κόμματος κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν; πόσα μειδιάματα καὶ πόσα ὑποσχέσεις καὶ πόσα σπαγήνια περὶ τὴν μαγγανεύουσαν τὰς φρένας αὐτῶν κάλπην, ἐν πάσῃ ψηφοροσίᾳ; Πῶς εἶται ἤδη τὰ παλληκάρια τῶν κομμάτων, ἀτινα βλέπομεν ὀπλισμένα καὶ ἀρειμάνια ἐν ταῖς περικληταῖς ἡμέραις τῶν ἐκλογῶν; πῶς εἶται σήμερον, οἱ θραύοντες ἀρειμανίως τὰ ποτήρια τῶν καφφερέων μετὰ τὴν εὐτυχῆ ἐκδοχὴν τῆς διαλογῆς;

Τί εἶται τότε λοιπὸν αἱ λεγόμεναι ἐπιρροαί, δι' αἷ, ἐναδρύνονται τὸς οἱ συγκεντροῦντες αὐτάς, ἀφοῦ, εἰς τὰς κρισιμωτέρας στιγμὰς τῆς πατρίδος ἀνοῦνται νὰ ἐξυπηρετήσωσιν αὐτήν, ἐνῶ καθῆκον εἶχον καὶ ἠδύναντο νὰ πράξωσι τοῦτο; Εἰς τοὺς προσβαλόντας κατὰ καιροῦς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐπιρροάς, τοὺς ἀμφισβητήσαντας τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ χρησιμότητα αὐτῶν καὶ χαρακτηρήσαντας αὐτάς ὡς σαλευσμένας βαθμίδας ἀρχολιπαρίας ἀγούσας εἰς τὴν τῆς ἐξουσίας κορυφὴν, πρὸς ἐπιτεῦξιν ὀφλημάτων ἀτομικῶν, εἰς τοὺς οὕτω φρονούντας λέγομεν, ἀντετάχθη πάντοτε ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ἐπιρρῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπερτάτων τῆς πατρίδος συμφερόντων, ὅταν παραστῇ ἀνάγκη, εἴτε πρὸς προστασίαν τῶν ἐλευθεριῶν ἡμῶν, ἐάν ποτὲ ἤθελον κινδυνεύσει, εἴτε εἰς διεκδίκησιν τῶν ἀπαρᾶρπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐρωτώμεν, ἀδικῶν ἔχουσιν, ἐν τῇ σημερινῇ ἀπραγμοσύνῃ τῶν ἐπιρρῶν, οἱ μὴδεν ἐκ τῶν ἐπιρρῶν ἀπεκδεχόμενοι; Ἄλλαχού αἱ τοιαῦται ἐπιρροαί δὲν ἐπιφυλάσσονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀρχολιπαρίας διαθέσεις τῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ εἰσὶ καὶ δυνάμεις κραταιαὶ συντρέχουσαι τοὺς ἐθνικούς πόθους, προάγουσαι τὸς ἐθνικὰς ὑποθέσεις. Καὶ παρ' ἡμῖν ἀκόμη πρὸ ὀλίγων ἔτων εἰς πᾶσαν τῆς πατρίδος περιστασίαν πρῶτοι συνεκινούντο οἱ ἐξασκούντες ἐπιρροὴν τινὰ ἐπὶ τὰ πλήθη, καὶ μὴ ἐμφορούμενοι μόνον ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος, πρῶτοι ἐτάσσοντο στρατιῶται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παντοῦ ἐθνικοῦ κινήματος. Διὰ νὰ περιωρισθῶμεν μόνον περὶ ἡμᾶς, ἐπενθυμίζομεν τὸ ἀτυχεῖς κίνημα τοῦ 1854, οὗτινες συμμεθεῖξαν ἐν ἀγίῳ ἐνθουσιασμῷ αὐτοπροσώπως καὶ ὁδηγοῦντες τοὺς ἰδίους ὀπαδοὺς, οἱ τοῦ καιροῦ ἐκείνου κομματάρχαι, ὁ δημοφιλὴς Ἀντωνάκης ὁ Καλαμογούρτζης, ὁ γλυκὺς Ἀνδρέας Λόντος, ὁ ἀγαθὸς Γεώργ. Πράττικας καὶ τόσο ἄλλοι ἀγνοὶ ὄντως πατριῶται, οἵτινες δὲν ἐπεφύλασσον τὴν ἑαυτῶν ἐπιρροὴν εἰς χαμαιζέλα πᾶθη, οὐδὲ μόνον αὐτῶν, δόξαν ἐλογίζοντο τὴν ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν τῶν κομματικῶν συμφερόντων, καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν πολιτικῶν ἡθῶν τοῦ λαοῦ. Τοιαύτας μόνον ἐπιρροὰς τὸ πλήθος δύναται νὰ σεβασθῇ, οὐχὶ δὲ τοὺς συνεταίρισμους ἐκείνους, τοὺς συνομνούντας κατὰ τῆς εὐνομίας τοῦ τύπου. Ὡς τοιαῦται δὲ θὰ λογισθῶσι καὶ αἱ ἐπιρροαί τῆς σήμερον, ἐάν δὲν ἐξασκηθῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν πόθων. Δὲν ῥίπτομεν ἀκόμη τὸν λίθον τοῦ ἀναθέμματος ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἐπιρρῶν, διότι εἶναι ἀκόμη καιρὸς εἰς ἐθνικὴν ἐργασίαν, διότι καὶ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ἀκόμη πολλὴ διαθέσις νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς ἄλλην πολιτείαν τῶν ἐπιρρῶν, ἐθνικωτέραν καὶ τιμιωτέραν.

Ἐκπαιδευτικὰ Γυμνάσιον.

Μεθ' ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰς δύο τμήματα διαίρεσεως τοῦ ἐκταῦθα Γυμνασίου, ὁ κ. Γυμνασιάρχης πληροφορεῖ ἡμᾶς δι' ἐπιστολῆς του ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον πεισθὲν ὡς τέλους εἰς τὰς ἐπ' ἀνεπιληψίαν παραστάσεις του περὶ τῆς ἐπειγούσης ταύτης ἀνάγκης τῆς παρ' ἡμῖν ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐνέκρινεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὴν διαίρεσιν τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου, τῶν καὶ πολυπληθεστέων εἰς δύο τμήματα, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ θέλει διορίσει τὸ ἀναγ-

κτῶν προσωπικόν. Ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὁμολογεῖ χάριτας πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐφορέας τοῦ Γυμνασίου καὶ τὸν κ. Νομάρχην οἵτινες ὑπεστήριξαν παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ τὰς περὶ τούτου προτάσεις του καὶ οὕτω ἐπέβλεψεν μέτρον ὑπαγορευόμενον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς διδασκαλίας καὶ πληροῦν κατὰ τὸ ἡμισυ τὰς δικαίας ἀξιώσεις αὐτῆς καὶ τῶν γονέων. Ἄς ἐπιτρέψῃ ἡμῖν ὁ κ. Γυμνασιάρχης νὰ μὴ συναγθῶμεν κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο μετὰ τῆς γνώμης του καὶ νὰ φρονώμεν ὅτι διὰ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἡμιτελοῦς μέτρον τῆς διαίρεσεως τῶν δύο μόνον κλάσεων τοῦ Γυμνασίου, δὲν θέλουσιν ἐπιτευχθῆ οὐδὲ κατὰ τὸ ἡμισυ τὰ ἐκ τῆς πληθῆος προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, οὐδ' ὅτι δι' αὐτῆς τεθῆνται ἐκ ποδῶν κατὰ τὸ ἡμισυ τὰ εἰς τὴν διδασκαλίαν, ὡς ἐκ τῆς πληθῆος τῶν μαθητῶν, παρεντιθέμενα ἐμπόδια, ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται τις νὰ πιστεύσῃ καὶ ὡς φαίνεται πιστεύων καὶ ὁ κ. Γυμνασιάρχης.

Ὡς ὅλα τὰ μισὰ μέτρα ἀποβαίνουσι ἀνίκανα νὰ παραγάγωσι τι τέλειον, οὕτω καὶ τὸ προκειμένον κατ' οὐδὲν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσφορωτέραν διδασκαλίαν καὶ εἰς τὴν τῶν μαθητῶν ἐπιπέδωσιν ἴσως μάλιστα κατὰ τι χειροτερέωσιν τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Καὶ πρῶτον, ἢ εἰς ἀνωτέραν σφικτῶν βαθμίδων διδασκαλίᾳ ὁφθαί πλειότερας ἀνέσεως, τὸ δὲ συζητητικόν αὐτῆς, ὅπερ εἶναι ἀναπόφευκτον κατ' αὐτὴν, δὲν δύναται ἢ ἀναπτυχθῆ ἐν κλάσει πολυπληθεσῆ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ὁ καθηγητὴς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἐκτελεῶς, ἐξ ἀμέσου ἐλέγχου, τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν του, ἕνα κατ' αὐτὸν ῥυθμίζῃ τὴν ἑκτασὴν τῆς διδασκαλίας του καὶ ἕνα συμπληρῇ τὰ τυχεῖν κενὰ εἰς τὰς γνώσεις τῶν μαθητευομένων, κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς γυμνασιακῆς παιδεύσεως. Τοῦτο δὲ ἀποβαίνει ἀδύνατον ὅποταν ἢ κλάσεις εἶναι πολυπληθεῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ δύο ἀνωτέρας κλάσεις τοῦ γυμνασίου μὴ φέρονται, διὰ τοῦ ἐπικρουμένου μέρους τῶν μαθητῶν, πλὴν τούτου ὅπως δὲν εἶναι τοκμηρὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι διὰ τῆς μερικῆς ταύτης διαίρεσεως ἢ θέσεως τοῦ Γυμνασίου μας θὰ δεινωθῇ ἐτι μᾶλλον διότι ἢ διεύθυνσις τοῦ παιδευτηρίου ταύτου μεριζομένη, εἰς πλειότερα σημεῖα ἐπιβλέψεως, θὰ κατασταθῇ ἥτον δραστηκὴ καὶ σύντονος, ἐάν μάλιστα ὁ χωρισμὸς ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τῶν οἰκοδομημάτων καὶ ἔχωμεν ἀντὶ ἐνός δύο καταστήματα τόπων κχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἢ διεύθυνσις καὶ ἢ ἐπιβλέψις ἐν μέρει θὰ ἐξασθενήσῃ εἰς βαθμὸν οὐσιωδῶς βλαπτικόν. Ἀτελέστατα σήμερον ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεως ἐνός ἐκείνου Γυμνασίου ὁ διεύθυνων προϊστάμενος, διὰ πολλοὺς λόγους, οἵτινες δὲν ἔγκεινται βεβαίως εἰς ἀνικανότητα ἢ ἀμέλειαν αὐτοῦ, ἀτελέστερον δὲ θὰ ἀπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς διοικήσεως δύο τοιοῦτων ἰδρυμάτων, ἥτις ἐνέχει τὴν ἐπιβλέψιν τῶν τε καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν, οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψιν ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος ἐπικρίνων καὶ τῆς ἐπιδόσεως τούτων εἰς τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἠθικόν αὐτῶν ποιόν, ὅπερ δὲν εἶναι τὸ ἐπιουσιωδέστερον ἐν τῇ παιδεύσει τῶν νέων. Προβαίνοντες δ' ἐτι περαιτέρω παρατηροῦμεν ὅτι ὡς ἢ πληθὺς τῶν μαθητῶν ἐν ἐκαστῇ κλάσει ἀποκλείει τὸ στάδιον τῆς ἀμίλλης ἐκ τῆς φιλοτιμίας τῶν νέων, οὕτω καὶ ἐν ἐνὶ παιδευτηρίῳ ἢ ἀμιλλα τῶν διδασκάλων πρὸς ἀλλήλους, βαθύμως διεξάγεται τῇ ἀληθείᾳ δὲ δὲν δυνάμεθα εὐσυνειδήτως νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι καὶ ἢ φιλοτιμία τῶν καθηγητῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην παρορησέων καὶ ἐλατηρίων τινῶν πρὸς πλειοψηφίαν ἀπτιξίν. Οὕτω λοιπὸν, ἐνῶ ἢ διαίρεσις τοῦ Γυμνασίου ἢ μὲν εἰς δύο κχωρισμένα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων ἰδρύματα, ὑπαγορεύεται πρωτίστως ἐκ τῆς πληθῆος τῶν ἐκταῦθα μαθητῶν, ὡς ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ ἐδείξαμεν, ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ αὕτη πλήρης, ἕνα ἀναζωπυρηθῇ καὶ ὁ ζῆλος τῶν διδασκόντων καὶ γεννηθῇ μεταξὺ αὐτῶν ἢ ἀμιλλα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος καὶ ἢ φιλοτιμία πρὸς παραγωγὴν καρπῶν ἀφθονωτέρων τῶν τῶν ὁμοτέχων.

Διά τους λόγους τούτους ὅθεν φρονοῦμεν ὅτι μικρὸν ἐπετεύθη ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα διδασκαλίας διὰ τῆς σημερινῆς διαιρέσεως τοῦ γυμνασίου μας καὶ ὅτι δέον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρὸς, νὰ ζητηθῆ ἡ τελειώσις μέτρου ὑπαγορευομένου ἐκ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς διδασκαλίας, ὑπὲρ ἧς δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ὀλιγώρως νὰ ἐχωμῶ. Κατ' ἀκολουθίαν, ἀναφερόμενοι εἰς ὅσα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸν μὲν κ. Γυμνασιάρχην παρακαλοῦμεν νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ αὐτὴς τὰς παραστάσεις του, τοὺς δὲ γονεῖς προτρέπομεν νὰ μεριμνήσωσι περὶ τούτου μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου τῆς σπουδαιότητός του.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάτρας 7 Ἀυγούστου 1880.

Σταφίς. Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ καιρὸς ἐξηκολούθησε καλῶς διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος, οὐχὶ μὲν πολὺ ζεστός, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀπηλλαγμένος ἐξ ἀπειλῶν βροχῆς.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἤρξαντο ἐνταῦθα αἱ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἐμπορικαὶ πράξεις· αὐθημερὸν ἐγένοντο ἀγοραὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν εὐρισκομένου πράγματος καὶ ἐκόπησαν αἱ τιμαὶ, πράγματος μὲν Κυπριασίας καὶ Γαργαλιάνων δραχ. 210, Φιλιατρῶν δὲ Κορώνης καὶ Λιγουδίστες δρ. 194. Μετὰ τὰς τιμὰς ταύτας διετέθησαν βαθυμῆδον περὶ τὰ τρία ἑκατομ. Ἡ πλῆθὺς τῶν ἐνταῦθα ἀφίξεων ἦτο ποσάυτη, ὥστε μέχρι σήμερον ἐπεσφρεύθη ἐν ὅλῳ ποσὸν 8 1/2 ἑκατομ. Ἐνῶ ἐκποῦται κατὰ τὰ Σάββατον μεγάλη ὑπῆρχε διάθεσις ἐκ μέρους τῶν ἀγροστῶν πρὸς ἀγοράς, αὕτη ἐξέλειπε μικρὸν κατὰ μικρὸν, καὶ τοῦτο ἐνεκα τῶν ἀδικαίων ἀφίξεων καὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος καλοῦ καιροῦ. Οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι σήμερον εὐδαιμόνη πρᾶξις ἐγένετο, περιπτώσεις σπανιωτάτης ἐπιτυχίας ἐν τῇ σταφιδίᾳ ἐποχῆς καὶ ἐν μέσω τασάυτης ἀφθονίας διαθεσίμου πράγματος. Κατὰ συνέπειάν καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς φορτώσεως ἐβράδυνε καὶ ἡ ἀπράξις ὑπερτάτη μέχρι σήμερον, κατ' ἄν ἤγοράθησαν 500 χιλ. ἐκλεκτοῦ πράγματος Κυπριασίας πρὸς τάλ. 31 καὶ ποσὸν τι Κορώνης καὶ Λιγουδίστες πρὸς τάλ. 28 ἤρξαντο δὲ καὶ αἱ φορτώσεις. Ἐντούτοις μ' ὄλας τὰς πωλήσεις ταύτας, ἀπομένει ἀκόμη πρᾶγμα ἀπώλητον πλείοτερον 4 ἑκατομ.

Ἐπὶ πράγματος Πατρῶν δὲν ἐγένοντο ἐργασίαι εἰσέτι, ἡ δὲ ποιότης αὐτοῦ δὲν εἶναι εὐχάριστος, ἰδίᾳ δὲ ἡ τῆς βρεγμαμένης. Εἰς Δίγιον ἐγένοντο μικραὶ τιναὶ πωλήσεις πρὸς 35—37 τάλ. Ἐν Καλάμαις, ἡ ἀγορὰ διατελεῖ ἐν ἀπραξίᾳ.

Εἰς Ἀγγλίαν ἀπεδοκίμασαν τὰς δοθείσας ἐνταῦθα τιμὰς, εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ἡ γαλήνη ἐξακολουθεῖ.

Σήμερον ἤρξαντο ἐνταῦθα αἱ φορτώσεις ταυτοχρόνως ἐπὶ πέντε ἀτυμπλοῖον, ἐξ ὧν ὅμως οὐδὲν θὰ ἀποφορτώσῃ πρὸ τοῦ Σαββάτου.

Σιτήριον. Ἡ ἀγορὰ μας εἶναι σήμερον πάντῃ ἐλλειπής, ὡς καὶ οἱ καταναλωταὶ ὀλίγα ἔχουσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν. Ὁ φόβος τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν εἶχεν ἀποθαρρύνει αὐτοὺς καὶ δὲν ἐπρομηθεύθησαν εἰμὴ ὅσα ἀπολύτως διὰ τὰς καθημερινὰς τῶν ἀνάγκας. Σήμερον δὲ πληρῶνεται τὰ καλὰ Ταϊγανίου 42 καὶ ἀν' ἐπὶ τινὰς ἡμέρας δὲν εὐθυσί φορτία θὰ πληρωθῶσιν ἐτι περισσότερον. Ἀφ' ἡμῶν περιεσοδείων πλωσιῶν ἦσαν ὑπερβολικαί. Εἰς τὰς πηγὰς αἱ τιμαὶ μᾶλλον ὑποστηρικμένα καὶ ὡς ἔχουσιν τὰ πράγματα πάσα περὶ ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς τῶν ἰδίᾳ ἐξέλειψε.

Ἀραβόσιτα. Ὁλως ἀζήτητα Κριθὴ 28 ἐκ διαλειμμάτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις οὐδεμίαν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν συνόρων νεωτέ-

ρα εἰδήσεις ἀρίθην. Διεδόθη μόνον ὅτι τὸ σχέδιον, τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς συνταχθὲν πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Τουρκίας, ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων καὶ ἐπεδόθη μάλιστα τῇ Πύλῃ· ἀλλ' ὅτι οὐδὲν θετικὸν ἐπὶ τούτου εἶναι γνωστὸν ἀκόμη.

Γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, πλὴν τῶν 15 ἑκατομμυρίων ἀπερ ἔλαβεν ἐν εἰδει προκαταβολῆς, εὐρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γαλλο-αἰγυπτιακῆς καὶ τῆς Τραπεζικῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς συνομολογήσιν δανείου 75 ἑκατομμυρίων, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει συνομολογηθῆ πρὸς 6 0/0 τιμωμένης 420 φράγκα ἐκάστης ὁμολογίας.

Ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως κ. Δ. Βαφιαδάκης ὠριασιότατον ἐξέδοτο προκήρυξιν δι' ἧς προσκαλεῖ τοὺς συμπολίτας του εἰς τὴν ὑπερτάτην τιμὴν τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πατρίδος. Συχαίρομεν τῷ Δημάρχῳ Ἐρμουπόλεως, διὰ τὴν πατριωτικὴν αὐτοῦ πράξιν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐνόσω τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῆς πατρίδος συγκινοῦσι καὶ ἐμπνέουσι τοιαῦτα αἰσθήματα, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων ἐγεννήθη, ἔζησε καὶ ἡ δρόθη ἡ Ἑλλάς, οὐδεὶς κατισχύσει αὐτῆς, ἀλλὰ μεγαλόφρων καὶ πλήρης σθένους θέλει συμπληρώσει τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἡ θεοὶ πόνοια ἐπεφύλαξεν αὐτῇ.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἤρξατο καὶ ἐνταῦθα ἡ κοινοποίησις τῶν φύλλων πορείας εἰς τοὺς ἀγοντας ἡλικίαν 23, 24 καὶ 25 ἐτῶν. Πολλοὶ νέοι ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ πρὶν ἢ λάξωσι τὴν εἰδοποίησιν, ἔτοιμοι διατελοῦσιν εἰς προσέλευσιν.

Τὸ ἐνταῦθα ἐδρεῖον τέταρτον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου, ἀναχωρεῖ ἤδη εἰς Δευκάδα· χθὲς τὴν πρωτὴν ἢ ἀτμομηιολία Ἀσαλαμινία μετέφερε δύο αὐτοῦ λόγους καὶ ἐπιστρέφουσα σήμερον θὰ παραλάβῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνδρας. Αἱ εὐχαὶ τῶν συμπολιτῶν μας συνοδεύουσι τὸ τάγμα τοῦτο, ἐν ᾧ εὐρίσκονται πολλοὶ κάλλιστοι νέοι ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν.

Τὰ κενὰ τοῦ προὐποσθέντος νόμου τοῦ 1878 ἤρξαντο νὰ παραγάγωσι καὶ ἐνταῦθα πολλὰ παράπονα καὶ πολλὰς δυσαρεσκείας, φόβος δὲ ὑπάρχει μὴ ἐκ τούτου μαραινθῆ ὁ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ζήλος καὶ καταπέσῃ τὸ ἀναζωπυρούμενον στρατιωτικὸν φρόνημα τοῦ τόπου. Ἡ ἀπουσία στρατολογικῶν γραφείων, ἐν ᾧ νὰ ὑποβάλλωσιν νομίμως ἐνστάσεις οἱ καλούμενοι ἤδη εἰς στρατεύσιν καὶ ἀγοντες τὸ 23, 24, 25 καὶ ἐπόμενα ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν, περιάγει πολλοὺς νέους εἰς λίαν στενοχώρον θέσιν, ἀναγκαζομένους νὰ ἐγκαταλείπωσι, μητέρας, χήρας καὶ οἰκογενεῖας ὧν εἰσὶν οἱ μόνοι προστάται. Πολὺ ὀρθῶς ὅθεν παρετηρήθη ὅτι τὴν ἔλλειψιν τοῦ νόμου ὠφελεῖ ν' ἀναπληρωθῇ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία διὰ τὸ κατεπεῖγον, καὶ συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα, ὅπερ ὑπεγόρευσε τὰς ἐξαίρεσεις τῶν ἀρθῶν 33 καὶ 38, συγκαλοῦσα τὰ στρατολογικὰ συμβούλια, ὅπως δεχθῶσι τὰς ὑποβαλλομένας αὐτοῖς αἰτήσεις καὶ ἀποφανθῶσιν ἐπ' αὐτῶν, ἡ καὶ ἀποφασίδουσα αὐτῇ ἡ ἰδίᾳ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν ἐπὶ τοιαύτων αἰτήσεων, ἡ τέλος ἀναβάλλουσα τὴν κατάταξιν ἐκείνων ὅσοι ἤθελον ὑποβάλλει τοιαύτας αἰτήσεις προσηκόντως δικαιολογημένας, μέχρις οὗ ἀναπληρωθῇ νομοθετικῶς τὸ κενόν. Εἶναι ἀδικον ἐνῶ οἱ εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνήκοντες ὠφελήθησαν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθῶν 33 καὶ 38, οἱ τῶν ἐπομένων ἡλικιῶν στεροῦνται τῶν μέσων τοῦ νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα χορηγεῖ αὐτοῖς ὁ νόμος καὶ ἀναγκάζονται οὕτω νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ στρατῷ καίτοι ὑπάγονται εἰς τὰς ἐξαίρεσεις τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερουμένας. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην θὰ πληρώσῃ τὸ ἐν τῷ νόμῳ κενόν, διότι διὰ τούτου πολλὰ θὰ προλάβῃ δυστυχήματα, καὶ οὐδεὶς θὰ εἴπῃ ὅτι παρανόμησε.

Ἐπάναγκες εἶναι νὰ ληρθῇ πρόνοια περὶ

καταλλήλου στρατωνισμοῦ τῶν ἐνταῦθα στρατιωτῶν, διότι ὁ ἐν χρήσει θὰ ἀποβῆ ὡς τέλους βλαπτικὸς εἰς τὴν υγείαν τῶν νέων. Πρὸ πάντων τὸ οἰκοδόμημα τῆς παλαιᾶς οἰκονομίας πρέπει νὰ ἐγκυκαταληφθῇ, οἱ δὲ στρατιῶται, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, ἀς στρατωνισθῶσιν εἰς σχολεῖα, ἢ ἄλλα οἰκήματα, προσφορῶτερα εἰς τὸν σκοπὸν τούτον;

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὄσων ἐγράφησαν ἐν τῷ σφοδρολογούμενῳ περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημάρχου Δύμης κ. Θ. Γιαννοπούλου ἐστάλη ἡμῖν διατριβὴ ἢ θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Γεώργ. Οἰκονομόπουλος ἢ Κοκονέζος ἐλθὼν εἰς λόγους εἰς τὸ χωρίον Μποζαῖτη τῶν Πατρῶν, μετὰ τοῦ συχωρίου του Γεωργίου Κάζουρα, διὰ τὴν κλοπὴν ἑνὸς κανίστρου, ἐτραυματίσσε τοῦτον διὰ ροπάλου κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐπικινδύνως.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν κατὰ τὴν ἐνταῦθα συνοικίαν τοῦ ἁγίου Διονυσίου οἱ ἀδελφοὶ Χρήστος καὶ Δημήτριος Βὸς ἐτραυματίσαν δι' ἐγχειριδίου καὶ ἐπικινδύνως τὸν Διμ. Παναγιώτου ἢ Δημητρίου.

Λυπούμεθα ὅτι ἐκ παραδρομῆς παρελήθη ἐκ τοῦ σφοδρολογούμενου ἡ μνηστὴ τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐνταῦθα δημοτικῆς σχολῆς τῶν κληθῶν, τῆς διεσθονομένης ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ καὶ σεβαστοῦ διδασκάλου κ. Δημ. Μητσοπούλου. Ὡς πάντοτε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἐλεγχος τῶν μαθητηρίων τοῦ εἰρημένου ἐκπαιδευτηρίου ἐπίσσε πάντας τοὺς παρευρεθέντας, περὶ τοῦ ἀόκνου ζήλου τοῦ διεσθοντος, ὃς οὐτε τὸ γῆρας, οὐτε τεσσαρακονταετῆς ἐξασκῆσις αὐτοῦ, ἴσχυσαν νὰ ἀμβλύνωσι τὸ παράπαν. Τρεῖς γενεαὶ προσῆλθον ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰ βᾶθρα τοῦ σχολείου τοῦ κ. Μητσοπούλου καὶ πάσαι ἀπεκόμισαν ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐφόδια σώφρονος καὶ πρακτικοῦ βίου· καὶ σήμερον δὲ ἀκόμη ὁ ζήλος καὶ ἡ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσις τοῦ γηραιοῦ διδασκάλου, εἰσι τόσον ἀκμαία ὅσον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τοῦ αἵματος αὐτοῦ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10 τρέχοντος μηνὸς ὡρὰ 9 π. μ. ἀρχοῦται αἱ γενεαὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τοῦ ἰδιοσυντηρητοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Παναγ. Γ. Πάπασπυροπούλου. Προτρέπομεν τοὺς γονεῖς τῶν μαθητευομένων καὶ πάντα φίλων τῶν γραμμάτων ὅπως παρευρεθῶσιν ἐν ταύταις καὶ κινήσωσιν περὶ τῆς γενομένης προόδου τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ λήξαν ἤδη σχολικὸν ἔτος.

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ Παναγ. Παππαδημητριάδου ἐν κρηπάλῃ διατελῶν, ἐμαίνετο ἐξωθῆν τοῦ Ἀστυνομικοῦ καταστήματος, ἐκεῖ παρὰ τῷ κερφεῖον τοῦ κ. Φιλίππου. Ἐκράυγαζεν, ἠπείλει, ὕβριζε, ἐθάρσε τὰς ὕλους τῶν παραθῶρων τοῦ κερφεῖου, ἐν ἐνὶ λόγῳ παρεῖχε τὴν ἀνίστροπον εἰκόνα δημοσίου ὑπηρετοῦ ἐντεταλμένου τὴν περιφρούρησιν τῆς τάξεως. Ὁλῆ αὕτη ἡ μῆσις τοῦ κλητῆρος ἐστρέφετο κατὰ νέου τινὸς στρατιώτου, μεθ' οὗ εἶχε περιέλθῃ πρότερον εἰς ἐρῶδα ἐν τινὶ ὠδικῷ κερφεῖῳ, καὶ ὃν συνήτησε κατόπιν παρὰ τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι. Ἐν τῷ ἐν ὑπέρει τῆς τάξεως, ἐπατέθη κατὰ τοῦ στρατιώτου αὐτοῦ δὲ ἀμυδρῶν ἐπιπροβάλλασε κατ' αὐτοῦ ἀνεπιτυχῶς. Περὶ τὸ τέλος τῆς σκηνῆς προσῆλθον οἱ ἀστυνομικῶν ὑπάλληλοι αἰτῆτες ἐκράτησαν τὸν κλητῆρα. Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν δὴ σήμερον χειροτερεύει, ἀρχίζει νὰ μὴ ἐμπνέῃ πλέον ἐμπιστοσύνην καὶ καιρὸς εἶναι ἢ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ προνοήσῃ περὶ εὐρυθματέρας αὐτῆς διακοσμῆσεως, ἢ δὲ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ ζητήσῃ λόγον παρὰ τῶν αἰτίων καταστάσεως πραγμάτων λίαν ἀποθαρρυντικῆς. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀστυνομία τῆς πρώην δημοτικῆς ἀρχῆς ἦτο καλλιτέρα τῆς ἐνεστώσης, ὑπὸ πολλὰς ἐσφίσεις παραβαλλόμεναι πρὸς ἀλλήλας· καὶ ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ ἔπρεπε νὰ πραγματοποιεῖται πρόδοσις ἐν ὅλοις ταῖς κλάδασι τῆς διοικήσεως καὶ οὐχὶ ὀπισθοδρομῆσι.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικὸς φόρος ὠρίσθη

ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς δραχ. 4 + ατὰ χιλιάδα, προσετέθη δὲ καὶ ἐφέτος εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην καὶ δραχ. μία καθ' ἑκάστην χιλιάδα διὰ τὴν ἀγροτικὴν ὁδοποιίαν. Τὸ μέτρον τοῦτο δοκιμασθέν τὸ πρῶτον κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἐδείχθη κάλλιστον, εἰς αὐτὸ δ' ὀφείλομεν τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἐν μέρει βελτίωσιν τῆς ἀγροτικῆς παρ' ἡμῖν συγκοινωνίας. Διὰ τὴν ἀθλιότητα τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἡμετέρου δήμου, ἐλάττωσα δυνάμεθα νὰ ἐπιζώμεν ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς συγκοινωνίας ἐκ τοῦ δημοτ. ταμείου, ἢ εἰδικῆ δ' αὐτῆ φορολογία θὰ συντελέσῃ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς συμπλήρωσιν ὄλων τῶν ὁδῶν τῆς ἐξοχῆς, ὅπερ θὰ διευκολύνη οὐσιωδῶς τὴν γεωργίαν. Ἡ φορολογία αὕτη ἐλαφρὰ καθ' ἑαυτὴν καὶ συγχεομένη πρὸς τὸν δημοτικὸν φόρον, δὲν εἶναι ἐπαχθῆς, χρησιμοποιομένη δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐπέκτασιν καὶ βελτίωσιν τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας, θὰ ἀποβῇ συντελεστικὴ, διατεθειμένη λελογισμένως ἐπὶ δύο ἢ τρία ἀκόμη ἔτη. Ὁμολογουμένως ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης ποσὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀνελθὸν εἰς δραχ. 14 μόνον χιλιάδας, διέθετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἐξοχῆς διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐστρώθη κάλλιστη ὁδὸς τοῦ Γύρου μετὰ τὴν τριπλῆν αὐτῆς διακλάδωσιν πρὸς τὰ κτήματα τῶν κκ. Βουδ καὶ Κουμανιώτου καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐπεξετάθη ἡ ὁδὸς Ἀγίου Ἰωάννου, ἐγένοντο τὰ ἀπλά ἔργα τῆς ὁδοῦ Ἐγλυκάδος, ἐπεσκευάσθη ἡ ὁδὸς Γηροκομείου καὶ ἰσοπεδώθη ἡ ὁδὸς Συχαίων. Ὡς μανθάνομεν δὲ διὰ τοῦ προέοντος τῆς ἐφετεινῆς φορολογίας, ὅπερ θὰ ἀνέλθῃ εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ περιουοῦ, θὰ συμπληρωθῶσιν αἱ ἀρξάμεναι ἤδη ὁδοὶ καὶ θὰ στρωθῶσι νέαι τινὲς ἀναπόφευκτοὶ διὰ τὴν ἀνετον συγκοινωνίαν. Ζητήσαντες ἐλάβομεν τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας, διότι μετὰ λύπης ἠκούσαμεν τινὰς παραπονομένους κατὰ τῆς μικρᾶς ταύτης φορολογίας, ἧτις πολλὰ ὑπόσχεται τὰ ὠφέλη εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιουσίαν τῶν συνδημοτῶν ἡμῶν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐπιδοκιμάσαντες καὶ κατὰ τὸ παρελθόν τὴν ἐπιτυχῆ ἰδέαν τοῦ κ. Δημάρχου, τοῦ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ βελτιώσῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς ἐξοχῆς ἡμῶν, δι' ἰδίου πόρου καὶ εἰδικῆς φορολογίας, ὑπ' ὅψει δ' ἔχοντες ἤδη τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέτρου τούτου, δὲν εὐρίσκομεν λόγους νὰ ἀποκρούσωμεν αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδέποτε πρέπει νὰ δεικνύμεθα φειδωλοὶ προκειμένου περὶ ὁδοποιίας, εἶναι δὲ ἀταπώτατον νὰ μὴ συγκοινωνῶσι τὰ κτήματα τῆς περιφέρειας Πατρῶν πρὸς τὴν πόλιν δι' ἀμαξητῶν ὁδῶν καὶ μέρος τῶν κτηματιῶν νὰ ἐπιβαρύνωνται, διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην, καὶ μετὰ δαπάνης καὶ μετὰ δυσχερείας. Οἱ ὅπως δὴποτε συγκοινωνοῦντες μετὰ τὴν πόλιν, πρέπει νὰ ἔχωσι ὑπομονὴν μέχρις οὗ καὶ οἱ ἄλλοι συμπολίται τῶν μεθίεωσι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων, διότι διὰ δημοτικῶν χρημάτων συνετελέσθησαν αἱ ὑπάρχουσαι ὁδοὶ τῆς ἐξοχῆς, ἐπίσης δὲ διὰ δημοτικῶν πρέπει νὰ γίνωσι καὶ αἱ ἐλλείπουσαι.

— Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ «Φοινίκου» πολλὰ ἐνέχοντος καθ' ἡμῶν καὶ ἄλλων ληρήματα, ἐπροξένησεν ἡμῖν πολλὴν θυμηδίαν, ἠθέλαμεν δὲ παρακαλέσει θερμῶς τὸν κ. Συντάκτην αὐτοῦ ὅπως παρέχῃ ἡμῖν συνεχέστερον παρόμοια προϊόντα τοῦ καλάμου του, ἐὰν ἐνησχολούμεθα εἰς φρενολογικὰ μελέτας. Τὸν συντάκτην τοῦ ἀρθροῦ τοῦ «Φοινίκου» καλῶς γνωρίζομεν, τὸ μόνον δὲ ὅπερ ἐξ αὐτοῦ φοβούμεθα εἶναι, ὃ ἐπαινός του ἐὰν ποτὲ ἤθελε μᾶς ἐπαινέσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὴν δημοσιογραφικὴν ἡμῶν πορείαν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἠθέλεν ἴσως μᾶς ἐξαναγκάσει νὰ ἐγκαταλείπωμεν τὸ ἔργον ὅπερ ἐπὶ ἐπταετίαν διεξάγομεν, φόβω μὴ ἀκουσίως σχολιᾶν βαίναμεν ἐδόν' κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ, οὔτε τοὺς κερανοῦς του, οὔτε τὰς ἀπειλάς του ἐφοβήθημεν ποτὲ, ἢ φοβούμεθα ἤδη. Ἡθέλαμεν δὲ ἀδικῆσαι ἑαυτοὺς καὶ ὑποτιμῆσαι τὸν ἀγῶνα δὲν διεξάγομεν δημοσιογραφούντες, ἐὰν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ τελευταῖα ληρήματά του, φόβω μὴ ταῦτα πιστευθῶσι παρ' ἑαυτῶν οἵτινες ἀρετὰ μᾶς ἐγνώρισαν ἐν τῇ δη-

μοσιογραφίᾳ τῇ ἀληθείᾳ δὲ, μηδαμινὸν ἀποκτημα θὰ ἦτο ἢ ἀγαθὴ ὑπόληψις ἐφημερίδος τινὸς, κτηθεῖσα διὰ θυσίων καὶ ἀγῶνων, ἐὰν ἢ συκοφαντία, ἢ κακὴ πίστις καὶ αὐτὴ ἢ παραφροσύνη ἠδύναντο νὰ κλονίσωσιν ἢ παραβλάψωσιν. Ἄλλως τε ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Φοινίκου» ἀρνούμενος τὰ πασιδῆλα, μαινόμενος κατὰ τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων, ἐκείνων ταρασσῶν τὴν κόριν καὶ ἐπὶ τούτων ἐκχύνων τὸν ἴον τοῦ φθόνου καὶ τοῦ ἐγωϊστικοῦ πείσματος, καθίσταται ἱερὸς καὶ ἀπαραβίαστος παρὰ τοῖς σεβόμενοις ἑαυτοὺς, βέβαιος ὢν ὅτι οὐδέποτε ἔξῃ ἀντιπάλους ἐν τῇ βορβορώδει κοίστρᾳ ἐν ἣ προκαλεῖ ὄσους ἀποτροπιάζονται νὰ ἐξησθῶσι πρὸς αὐτόν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ νέος Εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίς κ. Ἰωάνν. Βερέτας καὶ ὠρμισθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

— Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς κ. Λάλουςης ἀνεχώρησε δι' Αἴγιον καὶ ἐκείθεν εἰς Καλάβρυτα πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν Συμβολαιογραφείων, Εἰρηνοδικείων καὶ τῶν ἄλλων δικαστικῶν γραφείων.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Παλαιὸν ἔθος λίαν ἐπιβλαβὲς καὶ ἀδικον διενεργεῖται ἐν τῇ περὶ ὑποτροφῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐκλογῇ, δι' ἧς τὰ ἱερά χρέματα τῆς συστάσεως τοῦ δεινῶς Ἀρχιερέως ἢ Βουλευτοῦ, ἀσκόπως καὶ ἀνωφελῶς καταναλίσκονται εἰς πρόσωπα ὄλως ἀμαθῆ καὶ ἀνίξια τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποτροφῶν, καὶ δὴ καὶ πολλάκις αὐθαίρετως ἀνευ τοῦ περὶ ὑποτροφῶν νόμου διορίζονται ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων. Αἱ ὑποτροφίαι ὠρίσθησαν ὑπὸ διαφόρων ἐγκυκλίων καὶ ὁριστικοῦ νόμου νὰ γίνωνται διὰ διαγωνισμοῦ μόνον ἐκ τῶν Προσφωτῶν τῆς Θεολογίας, καθὼς καὶ ἐκ τῶν διδασκῶν τῶν ἄλλων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁμοίως ἐναντίον τῶν ῥητῶν τούτων διατάξεων διορίζονται ὑπότροφοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπ' ἀρχῆς τῆς φοιτήσεώς των οὔτε ἐπιμέλειαν ἐδείξαν, οὔτε εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ δώσωσι διδακτορικὰς ἐξετάσεις καὶ τὸ χειρίστον, ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς Ἑσπερίας, εἶναι οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι, καθ' ὃν χρόνον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀνεχώρησαν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ κατέχοντες ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχοῦ τὰς ἐδρας τῶν Πανεπιστημίων καὶ Γυμνασίων, ἐξαιρουμένων ὀλίγων λαϊκῶν, πάντες οὗτοι εἶναι κληρικοί. Παρ' ἡμῖν ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ συνιστᾷ πάντοτε ὡς ὑπότροφους λαϊκοὺς, ὡς ἂν πρόκειται νὰ μορφώσωμεν μόνον Καθηγητὰς τῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων, καὶ οὐχὶ διαπρεπεῖς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱεροκλήρυκας τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀμαθεῖς καὶ ὄλως ἀκατάρτιστοι πρὸς τὸ μέγα καὶ ἱερὸν αὐτῶν ἀξίωμα. Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ, διὰ τί ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἡ ἔχουσα ἀμεσον συμφέρον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀδιαφορεῖ ἐν τῇ ἐκλογῇ ἱκανοτέρων καὶ εὐφροστετέρων κληρικῶν, μὴ συμπαρτίτουσα ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως, ἐν ὁμοίως καὶ διὰ τῆς κοινῆς συμπαράξεως, μορφώσῃ διὰ τῶν ὑποτροφῶν δοκίμους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱεροκλήρυκας, ἀλλὰ ἀφίση τὴν βουλευτικὴν τιᾶν καὶ τὰς ἐπιβλαβεῖς τῶν διαφόρων συστάσεις νὰ κατασπαταλῶνται τὰ ἱερά χρήματα εἰς ἄτομα ὄλως ἄχρηστα τῇ Ἐκκλησίᾳ; δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν πρόσωπα, ἐλθόντα ἐκ τῆς Ἑσπερίας, ὄλως ἀστοιχίωτα, καὶ οὐδὲ λέξιν γερμανικὴν ἐξέμαθον, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῆς ἀμαθείας τῶν ἐνεποίησαν κακίστην ἐντύπωσιν. Τοῦτο μόνον ἔργον ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι, ὅπως κατακαλύψωσιν τὴν ἑαυτῶν ἀμαθειαν, νὰ διασαλπίζωσιν οἱ ἴδιοι ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὅτι ὁ εὐπαιδευτος τάδε, ὁ λόγιος κληρικός τάδε, ἐξεφώνησεν, ἢ συνέγραψε σπουδαιότατον λόγον, καὶ τοῦτο, ὅπως, φανακίζοντες τὸ κοινὸν πρὸς κατάληψιν ὑψίστης θέσεως, ἐπιτύχωσι τὰ τῆς ἰδιοτελείας καὶ τρυφῆς εἶδη. Ἐκ τῶν εἰρημένων νομίζομεν ὅτι εἶναι ὄλως ἀδικος ἢ τοιαύτη κατάστασις τῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὑπο-

τροφῶν, καὶ δὲ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλουσι νὰ ἐκλέγωσι τὰ κατάλληλα πρόσωπα διὰ τὰς εἰς τὴν Ἑσπερίαν ὑποτροφίας διὰ διαγωνισμοῦ, ὅπως ἐρίζουσιν αἱ διαθήκαι τῶν ἀοιδίων φιλογενῶν, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀναδείξωσι τῷ ὄντι, ἐπιστήμους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱεροκλήρυκας τοῦ Κράτους.

Α.

Ἀερίοφως Πατρῶν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν Πάτραις ἀερίοφωτος εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἀπὸ τῆς 1)12 Αὐγούστου ε. ε. περιορίζει τὴν τιμὴν τοῦ εἰς ἰδιώτας παρεχομένου ἀερίου εἰς λεπτὰ μὲν 32 κατὰ κυβικὸν μέτρον διὰ τοὺς καταναλίσκοντας ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν κυβικῶν μέτρων κατὰ μῆνα, εἰς λεπτὰ δὲ 30 διὰ τοὺς καταναλωτὰς μεγαλητέρου ποσοῦ.

Ἡ τιμὴ αὕτη τοῦ ἀερίου 30 καὶ 32 λεπτὰ κατὰ κυβικὸν μέτρον ἀναμφισβητήτως καθιστᾷ τὸν δι' ἀερίου φωτισμὸν εὐωότερον τοῦ διὰ πετρελαίου γνωστοποιεῖται δὲ συνάμα τῷ κοινῷ ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν μου ἐργαστάσιον τοῦτο εἶναι τὸ μόνον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολήν, ὅπερ παρέχει τὸ ἀερίοφως εἰς τόσον μικρὰν τιμὴν καθ' ὅσον ἐν Ἀθήναις, Κερκύρα, Πειραιεῖ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρῃ τὸ ἀερίον χορηγεῖται ἀντὶ λεπτῶν 50 τοῦ φράγκου εἰς τὰ μικροὺς καταναλωτὰς καὶ γίνεται ἐκπτώσις τις πρὸς τοὺς μεγάλους, ἧτις ὁμοίως οὐδέποτε ἀνέρχεται εἰς εἴκοσι τοὺς ἑκατόν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα ἀερίοφωτος εὐελπιστεῖ ὅτι τὸ νοήμον κοινὸν τῆς πόλεως Πατρῶν θὰ ἐκτιμῆσῃ προσηκόντως τὴν ἐκπίπτουσαν ταύτην εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀερίου καὶ θὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῆς λαμβάνον ὑπὸ σημείωσιν τοὺς ὄρους ὑφ' ὧν τὸ ἀερίοφως παρέχεται ἀλλαχοῦ.

Ὁ Διαχειριστὴς τοῦ ἐν Πάτραις ἀερίοφωτος
ΠΡ. ΤΖΟΥΚΟΛΗΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστὸν ποιῶ εἰς τοὺς συμπολίτας μου ὅτι ἀναχωρῶν αὐριον διὰ τὰς Ἀθήνας προτίθεμαι νὰ ἐπανορθώσω σπουδαιότατην ἔλλειψιν τῆς προκαταρκτικῆς ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς προσλήψεως εἰδικῶν διδασκάλων, δι' οὗ θέλω εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προκαταρκτικῷ καὶ συνδιδασκτικῷ τμήματι τοῦ Λυκείου μου τὸ σύστημα τῆς νέας μεθόδου, ὅπερ ἐν Ἀθήναις πρὸ πολλοῦ εἰσαχθέν ἀποφέρει ἀγλαοὺς καρποὺς προόδου τῶν νεαρῶν μαθητῶν. Ἡ τοῦ συστήματος τούτου ἐναρξίς γενήσεται τὴν α'. τοῦ προσηοῦς Σεπτεμβρίου. Σχηματισθήσεται δὲ καὶ Γυμνασιακὴ τάξις ἐὰν προσέλθῃ πρὸς ἐγγραφήν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐγκαίρως.

Ἐν Πάτραις τὴν 8 Αὐγούστου 1880.

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐκδότης

Π. Μ. ΜΑΝΤΖΑΣ.